

**Fins det
virkelig en
ånde verden?**

Fins det virkelig en ånde verden?

Hvordan forklarer vi de mange områdene av utenomsanselige opplevelser som fysikerne ikke er i stand til å forklare? For eksempel kommunikasjon med de døde gjennom medier og budskap som kommer fra en annen verden gjennom spiritisme?

HEFTET SKAL IKKE SELGES.

Det er en gratis opplysningstjeneste
i offentlighetens interesse, utgitt av
Guds Verdensvide Kirke.

Norsk utgave av
Is There A Real Spirit World?

Skriftstedene i dette heftet er
hovedsakelig hentet fra *Norsk Bibel 88*.
© 1988 Norsk Bibel A/S

Bidragstyttere:

1. kapitel: Larry Holm
2. kapitel: Keith W. Stumpf
3. kapitel: Roderick C. Meredith
4. kapitel: Keith W. Stumpf
5. kapitel: Graham Davis

Copyright © 1989 Guds Verdensvide Kirke
Alle rettigheter forbeholdes
Trykt i England

ISBN 1-55825-271-1

«SPIRITISME»: HVA ER DET?

IFØLGE dem som har opplevd det, er spiritisme hovedsakelig en kontakt mellom et individ og et åndevesen. Kritikere sier at dette ikke er tilfelle.

Spiritisme er et populært fenomen. Spesielt i USA fremmer bøker, blader, filmer og fjernsynsprogrammer det under betegnelsen «kanalisering».

Interessen er blitt så stor at enkelte skoler har begynt å eksperimentere med å lære barna teknikker i forberedende meditasjon og selvhevdelse, i tilfelle noen av barna oppdager at de har indre evner som senere kan lede dem til «kanalisering» eller andre psykiske aktiviteter.

Hvorfor er det så stor interesse for «kanalisering»?

Årsaken er at den påstås å være en privat billett til et nytt og bedre jeg, et mentalt utviklingstrinn mot en bedre tidsalder.

«Kanaliserings» er i virkeligheten en eldgammel okkult kunst som man i USA i senere tid har brukt på mange typer hjerneaktivitet, heriblant teknikker for å bygge opp sin bevissthet. Men den mest populære bølgen for tiden er «trancekanalisering» eller spiritisme.

La oss ta for oss et typisk medium, en som driver med spiritisme. Vedkommende samler en forsamling, synger noen linjer eller setter sitt bevisste sinn i en nøytral tilstand ved hjelp av en eller annen meditativ teknikk. Denne tilstanden

skal være spesielt god for å komme i kontakt med en eller annen «ånderettleder». Mediet faller kanskje litt sammen, men så skjer det merkelige.

Personen synes plutselig å bli fylt av en totalt forskjellig personlighet. Ånden virker nå angivelig i individet.

Ånden hevder ofte å være en eller annen eksotisk person, ofte fra fortiden. Men det hender at noen av åndene sier de er «fra framtiden» eller en fremmed planet, ja endog stemmen til en plante eller et dyr.

Mediet vil så føre en engasjerende samtale med forsamlingen. Det gir kanskje et personlig budskap til hver enkelt tilhører, diagnostiserer en sykdom, eller kommer med velformet «visdom» og fantasi.

Hvordan kan alt dette forklares?

Vi ba dr Thelma Moss, parapsykolog ved University of California, om å gi en kommentar til «trance kanalisering». Hun sier at det er «et nytt navn for en gammel aktivitet. Den strekker seg tilbake til medier og helt tilbake til Oraklet i Delfi.» «Kanaliserings» kan derfor karakteriseres som det 20. århundrets åndemaning eller spiritisme.

Dr Moss forklarer at «kanalisering» «er nøyaktig det motsatte av utvikling av det bevisste i deg . . . [Det] går ut på å sette bevisstheten til side for å bringe fram det ubevisste.»

Mange hypnoseforestillinger, meditative «høyere bevissthets»-teknikker og terapeutiske metoder i den populære «bevegelsen for å utvikle menneskets potensiale» kan anses for å være en slags spiritisme.

Å overvære en spiritistisk forestilling kan for enkelte gi en overbevisende opplevelse. Noen har brukt store summer, solgt huset sitt, flyttet til andre deler av landet eller forlatt sine kjære, bare for å følge rådene som medier har gitt.

Dr Moss, som har studert mange medier, sier: «Den største faren med 'kanalisering' er at du kan komme til å tro at budskapene er sanne. Du stoler på dem fordi de synes å komme fra en høyere kilde, en personlig kontakt med gudene.» Medier, og de som tror på deres budskap, ender alltid opp med å innrette sitt liv etter de budskapene som kommer fra denne «høyere bevissthet».

«Den imponerende følelsen av 'kanalisering' får folk til å stole på den mer og mer. De blir innadvendte, gale og får et

spaltet sinn. De har ikke lenger kontakt med virkeligheten eller med seg selv,» fortsetter dr Moss.

Vi spurte dr Moss om kvaliteten i den informasjon medier gir. Hun svarer: «Mesteparten av det materialet som framkommer ved 'kanalisering', er fra personens egen underbevissthet. Jeg har aldri mottatt informasjon som virker nyttig eller ekte. De fleste svarene er vage eller tull, ganske enkelt fabrikkert i personens eget sinn . . . personen former kunnskapen.»

Visse tilfeller, så som erindringer fra tidligere liv, følelsen av å være utenfor ens kropp, ny kunnskap eller nye evner, synes ikke å ha noen tilfredsstillende vitenskapelig forklaring.

Er dette en dypere type av spiritisme som går videre enn underbevisstheten?

Og hva med folk som blir i stand til storslagne prestasjoner på det fysiske eller mentale plan? Eller som kan fortelle om syner og kunnskap som synes å være bortenfor tid og rom, slik som astrale syn og tidsreiser?

Hvordan bør spiritisme vurderes, spesielt når det gjelder dypere nivåer?

En offentlig advarsel

En offentlig advarsel mot «kanalisering» er blitt sendt ut av Komiteen for vitenskapelig granskning av påstander vedrørende det paranormale (CSICOP).

CSICOP er foruroliget over at medier kan komme med ukontrollerte påstander og gi tvilsomme råd som de tar hundrevis eller tusenvis av dollar for i honorar.

CSICOP henviser til at mange mennesker er blitt misledet, og de utfordrer mediene til å bevise sine evner. Sammen med denne utfordringen har de gitt et generøst tilbud om å være med på vitenskapelig kontrollerte prøver.

Hva ville slike vitenskapelige prøver avsløre? Fins det en vitenskapelig måte å prøve den ikke-fysiske verden på — åndenes verden? Og hva med mediernes lære om at åndene er mennesker som har «gått over» til den neste verden?

KONTAKT MED DE AVDØDE?

FÅ SPØRSMÅL er av så avgjørende betydning som spørsmålet om et menneskes endelige skjebne. Hva hender etter døden? *Fins* det et liv hinsides graven? Og hvis det gjør det, er det da gjennom spiritisme eller på annen måte mulig å kommunisere med dem som er «gått bort»? Kan man «kontakte» døde slektninger og venner eller berømte historiske personer?

Så å si alle kultursamfunn siden historiens begynnelse har hatt en eller annen tro på et liv etter dette. Det er da ikke overraskende at man har forsøkt å få kontakt med de døde siden tidenes morgen.

Troen på at de avdødes ånder kan få kontakt med de levende, er idag kjent som *spiritisme* (*spirit*: engelsk for *ånd*). Moderne spiritisme ble født i Hydesville i staten New York 31 mars 1848.

Det som skjedde, er ganske interessant. Familien Fox var blitt holdt våken flere netter av en mystisk banking og andre merkelige lyder. Såvidt John Fox selv kunne bedømme, skyldtes lydene hverken mus, rotter eller vinden. Det finnes et utall av «hjem søkte hus» av denne typen. Men i dette tilfelle tok saken en uventet vending.

31 mars utfordret Fox's to unge døtre lydene på moro — en utfordring om å *gjenta* det bankemønsteret de nå utførte. Til deres store forbauselse ble bankingen gjentatt nøyaktig

slik de hadde laget den — en banking som av usynlige hender! Dermed hadde Fox-søstrene etablert en *dialog* med det usynlige vesenet som laget alt bråket!

Nyheten om det som foregikk i huset til Fox-familien, spredte seg fort og vakte atskillig oppsikt. Naboene ble invitert til å komme inn og høre på «samtalene». Mange ble overbevist om at Fox-søstrene faktisk hadde kontakt med de døde.

Slik ble moderne spiritisme født.

I løpet av noen få tiår hadde denne omdiskuterte bevegelsen fått millioner av tilhengere verden over. Det var mange berømte personer blant dem — ikke minst den engelske fysikeren William Crookes og Arthur Conan Doyle, skaperen av superdetektiven Sherlock Holmes.

Budskap fra «det hinsidige»?

Spiritistene erklærer at døden bare er en dør inn til et fortsatt liv — i en «åndeverden». Dessuten, sier de, kan vi etablere kontakt med dem i «det hinsidige».

Historisk har man vanligvis forsøkt å etablere slik kontakt via et medium i en såkalt seanse. En seanse (fransk for *møte*) er et møte med det formål å produsere eller oppleve spiritistiske fenomener. Mediet (som oftest en kvinne) er sentrum i seansen og fungerer som sambandskanal til «de henfarne åndene».

Seanser kom på mote i fornemme kretser over hele Europa og USA i forrige århundre. Kort beskrevet foregår en seanse på følgende måte: En liten gruppe setter seg i krets rundt et bord, hvor de vanligvis holder hverandre i hendene, eller berører hverandres hender. Rommet er stille og mørkt. Derpå hensetter mediet seg i en slags trance, en tilstand som likner dyp hypnose.

Mens hun befinner seg i trance, foregir mediet at hun overbringer budskap fra åndeverden til dem som sitter ved bordet. Budskapene kommer ofte via en «styrende ånd», en «avdød ånd» som står i forbindelse med mediet og formidler beskjeder fra andre ånder.

Ved enkelte anledninger gjentar mediet simpelthen det hun får høre fra sin «styrer», for dem som sitter rundt bordet, eller hun beskriver hva hun ser i åndeverden. Andre ganger

taler den styrende ånden eller andre ånder direkte gjennom mediet.

Av og til vil deltagerne selv høre åndestemmer som ikke kommer gjennom mediet, men gjerne ovenfra. I sjeldne tilfeller skaper ånden en uklart synlig skikkelse av seg selv, og materialiserer seg som et åndeaktig vesen alle kan se!

Mange har forlatt seanser absolutt overbevist om at det de har opplevd, er ekte. Andre har hatt mistanke om bløff. Hva er så *sannheten*?

Er det mulig å oppnå kontakt med «det hinsidige»?

Den berømte tryllekunstneren og utbryteren Harry Houdini (1874–1926) søkte et svar på dette spørsmålet. Han utfordret en mengde medier til på en overbevisende måte å demonstrere at det de gjorde, virkelig var ekte. Han hevdet at han med vanlige, fysiske midler kunne gjenta alle fenomener de kom med under sine seanser.

I løpet av 30 år var han vitne til en mengde eksempler på såkalt kontakt med «det hinsidige». Men han erklærte at han ikke hadde funnet «ett eneste eksempel på noe som virket tilnærmelsesvis ekte».

Det Houdini oftest avslørte, var usedvanlig dyktig utførte bedrag og illusjoner som svindlere og skrupelløse medier foretok overfor naive og troskyldige ofre.

Mørklagte rom ga dem en ideell bakgrunn for slike falsknerier. Der kunne de bruke skjulte mikrofoner, ledninger, speil, prosjektører, buktalervirksomhet og tryllekunstner som var overbevisende for de troskyldige. Houdini tok mengder av medier på fersk gjerning mens de drev på med slike ting i seansene.

På grunnlag av sine undersøkelser konkluderte Houdini at spiritismen var gjennomsyret av svindel, bedrag og lureri. Andre forskere er enige i at svært mange seanser er det rene bedrag.

Men er alle medier svindlere?

Absolutt ikke!

Det finnes seriøse medier som har bestått de mest *inngående* undersøkelser av forskere. Selv omfattende prøver og kontroll har ikke vist tegn til noen form for bedrag.

Men er da disse mediene virkelig i kontakt med *de døde*, slik de selv tror og hevder?

Den fotografiske kunst, som ennå var i sin barndom da den moderne spiritisme ble født, kom snart til spiritistenes hjelp når det gjaldt å overbevise publikum om at det var et liv hinsides graven.

Opp gjennom årene har man tatt hundrevis av fotografier som man hevdet viste uklart materialiserte ånder som kameraet faktisk hadde innfanget! Mange spiritister mener at slike bilder utgjør helt sikre beviser for det de tror på.

Men en stor del av disse bildene har vist seg å være svindel, produkter av retusjerte negativer, dobbelt-eksponeringer, villedende lys-effekter eller andre former for lureri.

Andre bilder har imidlertid tålt de strengeste prøver.

Men igjen: er slike bilder *beviser* på et liv etter døden?

Og nå er det skjedd en oppsiktsvekkende utvikling innen spiritismen.

Gjennom eksperimenter utført av en gruppe vitenskapsmenn og psykiske forskere er det nå framstilt et elektronisk apparat som etter sigende gjør det mulig for operatøren å samtale med de avdøde, omtrent som over telefonen — noe i likhet med såkalte ouija-bord med røst! Du har muligens selv lest i avisene om dette påståtte «gjennombruddet».

Det var den berømte oppfinneren Thomas A. Edison som først fikk ideen til muligheten for samband med de avdøde ved bruk av apparater. Men alle forsøk på å oppnå kontakt med ånde verden ad elektronisk vei, mislyktes — helt til slutten av 1950-årene.

I 1959 begynte den svenske filmprodusent og maler Friedrich Jurgenson å avspille noen båndopptak han hadde gjort av fuglekvisper i svenske skoger. Til sin store forbløffelse hørte han samtidig en stemme som han mente tilhørte hans

*F*orskere hevder
å ha gjort opptak av
stemmene til
Churchill, Hitler,
Stalin, Tolstoj...

avdøde mor! Dermed begynte han å eksperimentere for å oppfange åndestemmer, og hundrevis av stemmer ble å finne på hans lydbånd i årene som fulgte.

Andre forskere hevder å ha gjort opptak av stemmene til Churchill, Hitler, Stalin, Tolstoj og mange andre berømte menn og kvinner i historien.

Mange års forskning og eksperimenter på dette området har nå ført fram til det toveisapparatet som ble nevnt foran. Apparatet blir innstilt på visse radiofrekvenser som skaper en kanal hvor man kan ta inn budskaper fra «dem på de høyere plan» — altså etter sigende de avdøde.

Det er ikke noen spesiell grunn til å tvile på oppriktigheten eller integriteten hos dem som har arbeidet med dette prosjektet, eller hos andre forskere som har arbeidet med «elektroniske stemmefenomener». Det er lite trolig at disse stemmene er blitt forfalsket på noen måte, og det er heller ikke andre tegn på svindel eller bedrag. Tvert om er det tydelig at forskerne er i faktisk stemmekontakt med åndesener.

Men hvordan virker egentlig apparatet? «Det virker,» bemerker en av oppfinnerne, «men vi forstår ennå ikke fullt ut de underliggende lovene.» Han vedgår også at man til en viss grad er avhengig av medier. «Det [apparatet] må betjenes av en person som har en helt spesiell type psykisk energi.»

Tilhører disse stemmene virkelig de avdøde?

Noen forskere som har undersøkt saken, antyder at slike «budskap fra de døde» kanskje egentlig kommer fra *underbevisstheten* til den som betjener apparatet, og slett ikke fra «det hinsidige». Samme forklaring har også vært framsatt når det gjelder budskap som er kommet gjennom medier i seanser.

Mange andre forklaringer er også blitt lansert. Men nok en gang, ikke alle spiritistiske fenomener kan helt ut bortforklares gjennom slike teorier. Det foreligger beretninger om manifestasjoner som det ikke er gitt noen tilfredsstillende forklaring på — bortsett fra virkelig *kontakt med ånder*.

FINS DET VIRKELIG EN ÅNDEVERDEN?

FINS det en verden av ånder eller åndevesener? Hvordan kan vi forklare så mange tilfeller av utenomsanselige erfaringer som fysikere ikke greier å forklare?

For ikke så lenge siden ga en stor britisk avis følgende rapport: «Stadig flere mennesker som tror at de er besatt av onde ånder, søker demonutdrivelse hos prester i Den engelske kirke.»

Dette — i det 20. århundret?

Usynlige krefter?

Mange kjeder seg og er frustrert i vårt forvirrede samfunn. De blir «søkere». De engasjerer seg i astrologi og forskjellige former for paranormale aktiviteter. De ønsker å «oppleve» en ånde verden der ute.

Men de glemmer, eller har kanskje aldri vært klar over, at mange som overgir seg til makter de ikke forstår, ikke er kommet ut av eksperimentet som de samme igjen!

Det er på tide at vi forstår sannheten om dette svært så misforståtte emnet. Finnes det en usynlig verden — en verden av åndemakter bak visse manifestasjoner av fysisk uforklarlige begivenheter, visse former for sinnssykdom, gruoppvekkende og unaturlige voldshandlinger som forkler seg som sinnssykdom, og selv religiøse tegn og undre som forkler seg som handlinger fra Gud?

Eneste kilde til kunnskap

Fysikere kan ikke fullt ut forklare hva som er gått galt med menneskehetens sivilisasjon. Psykologer og psykiatere er også forvirret.

Religionene har selvsagt spekulert på årsakene til det onde. Er det ikke på tide at vi ser på den eneste pålitelige kilde til kunnskap om ånder og åndelige ting — Gud Skapers åpenbaring til menneskeheten? Du kan selvfølgelig forkaste denne åpenbaringen, som vi kjenner som Bibelen. Men hvilket svar har du da på de spørsmålene som har gjort selv så mange tenksomme forskere forvirret?

I sin skrevne åpenbaring av grunnleggende åndelig kunnskap åpenbarer Gud at han er ånd (Joh 4:24). Han er det ypperste skapende åndevesen. Han kalles «åndenes Far» (Heb 12:9).

Bibelen gjør krav på å være Guds åpenbarte ord — en åpenbaring av grunnleggende kunnskap som ikke er tilgjengelig for mennesker på annen måte. Jesus fra Nasaret sa at mennesket bør leve av hvert ord i den (Matt 4:4). Han sa også at Bibelen ikke kan gjøres ugyldig — den kan ikke bli motbevist hverken av indre eller ytre bevis (Joh 10:35). Den er direkte inspirert av Skaperen (2 Tim 3:16). Den er Guds «håndbok», hvor han åpenbarer forståelse til menneskene, en forståelse som ikke kan oppnås på noen annen måte.

Den hellige skrift er den avgjørende autoritet i spørsmål om opprinnelser, formål og hvorvidt det fins en djevel og demoner.

Kilden uttaler seg

Den tidligste delen av Bibelen ble opprinnelig skrevet på hebraisk. Den åpenbarer hvor et supermektig åndevesen som kalles djevelen kommer fra. Han begynte ikke som en djevel, men som en lysets engel. Men han lot sitt sinn bli fylt av forfengelighet og gjorde opprør mot sin Skaper (se Jes 14:12–14 og Esek 28:11–17). Han ble Satan.

På hebraisk betyr ordet Satan «en som forhindrer» eller «motstander». Dette burde gi oss en pekepinn om Satans holdning som han har sprøytet inn i menneskehetens sivilisasjon.

I det greske nye testamente blir Satan omtalt som «fristeren», «den onde», «anklageren», «høvdingen over luftens makter», «løgnens far» og «denne verdens fyrste». De som ønsker referanser, bør slå opp på Matteus 4:3, 1 Tessaloniker 3:5; Matteus 13:19, 38, 1 Johannes 2:13-14, 3:12, 5:18, Åpenbaringen 12:10, Efeserne 2:2, Johannes 8:44, Johannes 12:31, 14:30, 16:11.

Det fins altså en usynlig verden av ånder — både gode og onde. Det fins ikke bare en Skapergud, men også mindre betydelige åndevesener, hvorav to tredjedeler tar seg av Guds styre i lydighet, mens den siste tredjedelen (Åp 12:3-4), under Satans lederskap, befinner seg i en tilstand av opprør.

La oss se på menneskets aller første møte med ånde verden. Gud sa: «La oss gjøre mennesker i vårt bilde, etter vår liknelse. De skal råde . . .» (1 Mos 1:26). Gud hadde skapt menneskene til å være ham lik — til å utvikle karakter og til sist dele evigheten med Gud i selve Guds familie.

Kort etter at dette forholdet var opprettet, dukket Satan opp hos våre første foreldre som en listig slange. Legg merke til hvordan han gikk fram: «Har Gud virkelig sagt: Dere skal ikke ete av noe tre i hagen?» (1 Mos 3:1).

Satan begynte straks å så spørsmål og tvil i den første kvinnens sinn: «Kan det være at Gud har holdt noe borte fra dere? Kanskje Gud ikke er rettferdig?»

Efter at kvinnen så fortalte om dødsstraffen for synd, sa Satan til henne: «Dere kommer slett ikke til å dø! Men Gud vet at den dagen dere eter av det, vil øynene deres åpnes, dere vil bli slik som Gud og kjenne godt og ondt» (v 4-5).

Nå kalte Satan i virkeligheten Gud en løgner. Han anklaget Gud for å holde tilbake den forbudne frukten for å holde menneskene nede og hindre dem fra å bli «som Gud».

V

*år «nå»-
generasjon er så opp-
slukt av materialisme
at den ikke er opp-
merksom på usynlige
onde makter.*

Han appellerte til fysisk begjær — treet virket tiltrek-kende. Satan appellerte også til intellektuell forfengelighet: «Dere vil bli slik som Gud og kjenne godt og ondt.»

Djevelen og Job

Satan er anklageren. Han er også «løgnens far». Derfor vil han ofte anklage Gud eller Guds sanne tjenere, som Satan hater, for å være skyldig i akkurat det som han selv gjør seg skyld i.

I de to første kapitlene av Jobs bok har vi en bemerkelsesverdig fortelling om Satans aktiviteter og handlemåte.

Legg merke til hva Satan gjorde da Gud påpekte for ham at patriarken Job var en god og rettskaffen mann.

Satan ønsket å rive ned og ødelegge Job og alt han hadde. Satan likte ikke Jobs karakter og at Job hadde løfte om å styre under Gud på jorden og å «dømme» englene og Satans demoner (1 Kor 6:3).

Derfor begynte han øyeblikkelig å anklage Guds tjener Job. Satan antydte at Job hadde gale motiver. Satan utfordret Gud: «Men rekk bare din hånd ut og rør ved alt det som hans er! Da vil han for visst si deg farvel like opp i ansiktet» (Job 1:11).

Gud svarte: «Se, alt det han eier er i din hånd. Men mot ham selv må du ikke rekke ut din hånd.» Så følger beretningen om hvordan Satan slo praktisk talt alt Job hadde.

Senere fikk Satan tillatelse til å ødelegge Jobs helse, noe han også gjorde. Han førte Job til fortvilelse og dødens rand. Men legg merke til at Satan bare kunne gå så langt Gud lot ham få lov til å gå. Han kan ikke gjøre noe uten Guds tillatelse (Job 1:12; 2:6).

Så nå spør vi: Hvilken rolle spiller ånder i spiritisme eller kommunikasjon med de avdøde?

MEDIERS «ÅNDEVEILEDERE»

MANGE har skrevet til oss og spurt hvordan man kan forklare slike ting som medier, seanser, fotografier av ånder, «gjenferd» og liknende fenomener.

Forklaringen på alt dette finner vi i Bibelen!

Bibelen åpenbarer at det faktisk eksisterer en ånde-verden. Men Bibelen advarer mot de farer som følger hvis man roter med den. For eksempel: «Dere skal ikke vende dere til dødningemanere [en heks eller et medium som står i forbindelse med en «styrende ånd»] og ikke gå til spåmenn, så dere gjør dere urene ved dem . . . » (3 Mos 19:31).

«Det skal ikke finnes hos deg . . . noen som gir seg av med spådomskunster [som skaffer seg hemmelig viten på overnaturlig måte], eller som spår av skyene eller tyder varsler eller er en trollmann. Heller ikke noen heksemester, ingen som spør en dødningemaner, ingen spåmann, ingen som gjør spørsmål til de døde. For hver den som gjør slikt, er en styggedom for Herren . . . » (5 Mos 18:10–12).

Og videre: «Deres syner var tomhet, og deres spådommer løgn, de som sier: Så sier Herren! — enda Herren ikke har sendt dem. Og så håper de på at deres ord skal bli stadfestet. Er det ikke tomme syner dere har skuert, og løgnaktige spådommer dere har uttalt?» (Esek 13:6–7).

I Det nye testamente, i Apostlenes Gjerninger 16, drev apostelen Paulus en spådomsånd ut av en ung kvinne.

Legg merke til et annet eksempel i Bibelen på hvor alvorlig Gud ser på spiritisme!

I 1 Samuel 28 finner vi en beretning om en «seanse» i oldtiden, hvor kong Saul av Israel deltok. Saul ville vite utfallet av et stort slag som han planla å utkjempe mot filistrene. Saul spurte Gud, men fikk ikke noe svar (1 Sam 28:6). Gud ville ikke lytte til Saul på grunn av hans opprørske holdning.

Så gikk Saul tvert imot Guds klare påbud i loven. Han sa til sine tjenere: «Finn meg en kvinne som kan mane fram døde, så vil jeg gå til henne og spørre henne!» (v 7).

Saul fikk vite at en kvinne i En-Dor kunne mane fram døde. Dermed forkledte Saul seg og gikk til kvinnen om natten og sa til henne: «Spå meg ved å mane fram en død, hent opp til meg den jeg nevner for deg!» (v 8). Skikken med å «søke råd hos de døde» var utbredt blant Israels hedenske nabofolk. Saul var påvirket av skikkene deres.

Se nå hva som hendte:

Trollkvinnen (mediet) spurte hvem hun skulle hente opp. Saul svarte: «Hent Samuel opp til meg» (v 11).

Så fikk kvinnen se en skikkelse som hun trodde måtte være Samuel. Saul selv så ikke denne ånden, for han ba henne om å beskrive skikkelsen. På grunnlag av denne beskrivelsen «forstod Saul at det var Samuel» (v 14).

Derefter talte denne ånden — som Saul fortsatt ikke kunne se — direkte til Saul, og forutsa at han snart ville bli beseiret av filistrene (v 18-19).

Ånden som viste seg, var slett ikke Samuel. Samuel var jo *død* (v 3), og «de døde vet ikke noen ting» (Pred 9:5, 10). Bibelen sier tydelig at det er forbi med alle ens planer eller tanker i døden (Sal 146:4).

Videre forteller Skriften at Gud ikke ville svare Saul gjennom profetene (1 Sam 28:6). Men Samuel var jo en profet (Apg 13:20). Altså kunne den ånden som talte til Saul, ikke virkelig ha vært Samuel.

Det som viste seg for mediet og som talte til Saul, var i virkeligheten en skikkelse som så ut som Samuel — en demon som *ga seg ut for å være Samuel!* Dette var et *bedrag*, uansett hvor oppriktig mediet var. Dette er den eneste forklaring som stemmer overens med det Bibelen lærer!

Saul *antok* at demonen var Samuel — slik spiritistene *antar* at det er de avdødes ånder som de kontakter. Men spiritistene ville gjøre klokt i å stille seg samme spørsmål som Hamlet gjorde i Shakespeares skuespill en gang han møtte et spøkelse som ga seg ut for å være hans fars ånd:

«Den ånd som jeg nå har sett,
Er kanskje en djevel. Og djevelen har makt
Til å ikle seg en forlokkende skikkelse.»

Saul *syndet* da han oppsøkte en trollkvinne for å få råd. Gud ser svært alvorlig på spiritismens synd. «Slik *døde* Saul på grunn av [sin] troløshet . . . » (1 Krøn 10:13).

Mørkets gjerninger

Demonene er mørkets ånder. Spiritisme er mørkets gjerninger. Derfor er det ikke så merkelig at spiritistene vanligvis avholder sine seanser i mørklagte rom. De hevder at skarpt lys hindrer kontakten med åndene. Alene dette burde si dem noe om hva slags ånder de søker kontakt med!

Man kunne også spørre spiritistene hvorfor «det hinsidige» øyensynlig er så fylt av alt det likegyldige som manifesterer seg i seanser og «hjemsoekte» hus: Banking og dunking i veggene, merkelige lyder, skrik og hyl, bord som løfter seg og så videre. Har man ikke annet å foreta seg i «det hinsidige» enn slike barnslige påfunn og vanligvis tåpelig prat?

Det finnes naturligvis dem som påstår at de har kontakt med profetene og apostlene, ja selv Jesus. Men profetene, apostlene og Jesus selv taler til oss *gjennom Bibelens sider* — ikke via seanser og medier!

Det er demonenes verden som står bak åndemanifestasjonene i seansene, de elektroniske åndestemmene og åndefotografiene. De opptrer som «de dødets ånder» og bedrar dem som ikke kjenner sin bibel — nøyaktig slik kong Saul ble bedratt da han besøkte trollkvinnen i En-Dor!

SPÅDOMSKUNSTER: VOKT DEG FOR SNARVEIER TIL Å TREFFE AVGJØRELSE!

Hvilket yrke bør jeg velge? Hvor bør jeg bo? Hvilken framtid kan jeg skape meg?

Det kan være vanskelig å besvare slike personlige spørsmål, for de forlanger at vi treffer valg.

Et betydelig antall mennesker synes livet består av en forvirrende og frustrerende manøvrering i verdens farlige og usikre farvann.

Dermed prøver de å finne snarveier som kan gjøre slutt på frykt, tvil, skuffelser og ansvar som kommer når man må treffe en avgjørelse, handle, eller overvinne vanskeligheter.

Til alle tider og i alle kulturer har folk søkt slike snarveier i form av oraklers, trollmenns og sjamaners hemmelige tjenester, det vil si folk som gjør krav på å beherske magiske kunster, særlige hjelpemidler eller hemmelig

kjennskap til tolkning av naturens tegn.

Slik virksomhet kalles gjerne «spådomskunster». De erstatter den enkeltes behov for og plikt til å treffe kloke avgjørelser som utvikler karakter.

Spådommer innebærer at man forsøker å kontakte kilder som mennesker, ånder eller de døde, eller objekter, elementer eller naturen for å få kjennskap til personer, hendelser, framtiden og annet som man ikke normalt eller på enkel måte kan få opplysninger om.

Mange idag setter sin lit til forutsigelser istedenfor å lære å treffe kloke og fornuftige avgjørelser selv. De mest brukte metodene er blant andre:

Astrologi

Kjernen i astrologien er en tro på at det finnes en aktiv forbindelse mellom

mennesker og det naturlige univers, og at dette forholdet kan fortolkes så det kan rettlede menneskers liv. Astrologene hevder at den relative posisjonen mellom himmellegemene har innflytelse på menneskenes skjebne, handlinger og karakter.

Grundige undersøkelser har imidlertid ikke vist noen sammenheng mellom individers karaktertrekk og dyrekretsens tegn hos tusener av framgangsrike mennesker.

Likevel er astrologien fortsatt så populær at noen steder hvor man har foretatt undersøkelser, vet ni av ti hvilket tegn de er født under, mens ikke engang halvparten vet hvilken blodtype de har. I mange store bokhandler er bøker om astrologi bestselgere.

Astrologi når gjerne popularitetstoppen før eller under kriger og kriser. I 2. verdenskrig søkte feltherrer på begge sider hjelp i astrologien for å sikre seier over fienden.

Idag har mange land ansatt astrologer i offentlige stillinger for å gi råd i statssaker. I kontrast til dette gir Bibelen følgende pålegg:

«Men om noen av dere mangler visdom, da må han be til Gud — for Gud

gir til alle, villig og uten bebreidelse — og så skal han få den» (Jak 1:5). Man får visdom ved å be til Gud og studere hans åpenbarte vilje — Bibelen.

Spåing i vann

Michel de Notredame, bedre kjent under sitt latinske navn Nostradamus, var fransk livlege i det 16. århundre. Han hevdet at han hadde fått visjoner ved å stirre ned i en bolle vann som sto på en trefot.

Han brukte vannspåing, dvs småing med vann, andre væsker eller objekter som etter sigende gir opphav til syner.

Nostradamus hevdet at hans syner kom fra Gud. Men han overså det faktum at den sanne Gud ikke bruker smådomskunster til å åpenbare sin vilje (5 Mos 18:10–11).

Noen få av de mange dunkle smådommene i hans bok *Centuries* er blitt tolket av småmenn og -kvinner som nøyaktige etter hendelsen de henviser til.

Åndemaning

Åndemaning vil si å rådføre seg med en avdød eller en ånd for å få svar på spørsmål, løse problemer eller skaffe seg hemmelig kunnskap. Dette skjer gjerne gjennom et

medium for kontakt med åndene.

Her er det særlig verd å merke seg Bibelens beretning om kong Saul som søkte råd hos heksen i En-Dor (1 Sam 28), og den trelkvinnen som Paulus møtte (Apg 16:16).

Bibelen avslører klart hvor nytteløs åndemaning er. «Når noen sier til dere: Søk til dødningemanerne og spåmennene, som hvisker og mumler! — da skal dere svare: Skal ikke et folk søke til sin Gud? Skal en søke til de døde på vegne av de levende?» (Jes 8:19).

«Men de døde vet ikke noen ting . . . i all evighet har de ikke mer noen del i alt det som hender under solen» (Pred 9:5–6).

Rhabdomanti

Rhabdomanti vil si å spå ved å tolke posisjonen til stenger, piler eller staver.

Det var vanlig å bruke stenger og stokker i dagliglivet i gamle dager. Men det å bruke dem som spådomsmiddel ble fordømt i Bibelen:

«Mitt folk spør sitt trestykke til råds, og dets kjepp gir det svar. For utuktens ånd har ført dem vill, så de driver hor og går bort fra sin Gud» (Hos 4:12).

På linje med alle andre spådomsteknikker oppsto denne form for spådomskunst som en måte å lære gudenes vilje å kjenne. I kraft av sin natur er all slik virksomhet en kunst eller aktivitet som forstyrrer et menneskes evne til å utvikle karakter og å ha et rett forhold til den sanne Gud.

Menneskene skal bruke og bygge opp sitt sinn. Gud gir oss måter å skjerpe vårt sinn på. Det er Guds ånd, ikke falske ånder eller kjepper, som gir oss dømmekraft. Den utvikler sindighet (2 Tim 1:7).

Gud gir oss også vise råd gjennom sine tjenere, som er dyktige til å anvende Guds lov og hans kjærlighet. De er i stand til å hjelpe den enkelte til å treffe avgjørelser når det er behov for det.

Men ansvaret for å treffe en avgjørelse eller å handle, hviler til sjuende og sist på den enkelte av oss. Vi må selv velge hvordan vi skal leve. Framfor alt må vi ikke la en spåmann velge for oss. I 5 Mosebok 30:19 pålegger Gud den enkelte av oss til å velge den vei som fører til livet, slik den er åpenbaret på sidene i Bibelen — som er grunnlaget for all kunnskap. □

DRØMMER, DRØMMERE OG ÅNDEVERDEN

HAR DU NOEN GANG hatt en drøm så livaktig at mens du drømte, kunne du sverge på at det bestemt ikke var noen drøm? Det var så virkelig. Andre ganger, underlig nok, drømte du at du drømte — du visste det var en drøm mens du ennå sov, og håpet at det ville fortsette, fordi drømmen var så deilig.

Vi har alle interessante historier å fortelle om våre drømmer. Noen ganger er de lystige, andre ganger triste. Noen ganger lette. Noen ganger tunge — som f eks mareritt.

Mareritt kan inneholde virkelig grufulle historier eller traumatiske opplevelser som å falle ned fra et stup, hvor du daler nedover, nedover og nedover inntil — dunk! — du lander i sengen våt av svette! Du våkner brått, for å oppdage at det bare var en drøm.

Mareritt kan oppstå i perioder med alvorlig stress. Soldater i strid har vært plaget av mareritt. Ja, de har endog vært plaget av dem mange år etter striden, fordi hendelsene var så traumatiske. Hyppige mareritt blant barn som voksne kan tyde på fysiske eller følelsesmessige problemer¹.

Hvor kommer drømmene egentlig fra, og hva har dette emnet med ånde verden å gjøre? Er noen drømmer påvirket av krefter utenfra?

¹ *World Book Encyclopedia*, 1977, artikkelen «Nightmare».

Tankemønstrene opphører ikke når individet sover. For å forstå hvordan drømmer oppstår og hvordan de i tilfelle er påvirket av ånde verden, må vi forstå hva mennesket er, hva som skiller det fra dyrene, og hva som skiller det ut som et tenkende, resonnerende og rasjonelt vesen.

Menneskene er andre jordiske skapninger langt overlegne. Likevel, har du noensinne tenkt over den enorme forskjellen som finnes mellom menneskesinnet og dyrehjernen? I fysisk utforming er det en viss likhet mellom menneskehjernen og den fysiske hjernen til de høyerestående virveldyr i dyreriket. Hvalen, elefanten og delfinen har større hjerne, mens sjimpansens hjerne er omtrent like stor.² Likevel er ytelsen til menneskehjernen ubeskrivelig større. Og hvorfor?

Mange avsnitt i Skriften viser at det er en ånd i mennesket. Ånd er ikke materie, noe mennesket er. Denne menneskeånden (som ikke må forveksles med Guds hellige ånd) gir intellektets kraft til den fysiske menneskehjernen. Denne menneskeånden gir menneskehjernen forstand.

Bibelen viser at menneskeånden kan bli påvirket av omgivelsene: dagens arbeid, andre mennesker og til og med onde krefter (Ef 2:12) som er i stand til å inngi gale sinnstemninger og holdninger. Eller, hvis det er fra en god kilde (Esr 1:1), som er i stand til å påvirke menneskeånden til det gode.

Forskere som har utført omfattende studier på søvnmønstre, har (ved hjelp av et instrument som kalles elektroencefalograf og som brukes til å foreta målinger i hjernebarken) observert at hjernen sender ut elektriske svingninger. Under søvn med lave svingninger avtar den mentale aktiviteten, uten at den stopper. Under perioder med høy aktivitet i hjernen, vil den sovendes øyne bevege seg hurtig som om han fulgte med hendelsene i drømmen. Hvis en sovende person blir vekket under en slik periode, vil han kunne huske at han har drømt. Søvn i dette tidsrommet kalles REM- (Rapid Eye Movements — raske øyebevegelser) søvn². Så drømmer er et naturlig fenomen som menneskene opplever.

Visse drømmer er omtalt i Skriften. I dem mottar Guds

² *World Book Encyclopedia, 1977, artikkelen «Sleep».*

tjenere direkte budskap fra Gud, eller fra en engel eller budbærer fra Gud. Noen drømmer ble brukt til å advare Guds tjenere om fare — se beretningen i Matteus 2 hvor Josef, ektemannen til Maria, Jesu mor, i en drøm blir advart om å flykte til Egypt, og igjen senere om når de kunne vende tilbake til Israel.

Hva kan Satan ønske seg mer enn et forvrengt populært bilde av seg selv?

Andre ganger ble syn og drømmer gitt som en kilde til oppmuntring. Se Dommerne 7:13-15 og Apg 18:9.

Mange har hørt om drømmen Jakob fikk hvor en stige gikk opp til himmelen. Josefs drømmer er vel kjent av dem som har gransket Det gamle testamente. Vi har synene som Daniel fikk, og de berømte synene som apostelen Johannes fikk direkte fra Jesus Kristus, og som er beskrevet i Åpenbaringen.

Men Satan kan også henvende seg via drømmer. Opp gjennom historien har store religiøse bevegelser startet fordi en mann eller kvinne har hatt skremmende drømmer som senere ofte er blitt kalt «syner». Lederen ble anerkjent som profet eller profetinne. Slike menneskers skrifter blir så hedret, og deres drømmer og syn blir en del av praktisk talt alt det de produserer. Til tider har enkelte av disse selvbestaltede profetene erklært at deres skrifter står på linje med eller erstatter Bibelen!

Hvordan kan man vite om synene som en drømmer eller geistlig leder har mottatt, er fra Gud? Bør man følge en slik person hvis synene virker ekte? Hva om deres spådommer inntreffer?

For mange hundre år siden ga Gud det gamle Israel følgende advarsel: «Dersom det står fram en profet eller en som har drømmesyner hos deg, og han varsler deg et tegn eller et under, og det tegn eller under som han talte til deg om virkelig skjer, samtidig som han sier: La oss følge andre

guder — slike som du ikke kjenner — og la oss dyrke dem! — *da skal du ikke høre på denne profetens ord eller på ham som hadde drømmen.* For Herren din Gud vil bare prøve dere for å kjenne om dere elsker Herren deres Gud av hele deres hjerte og av hele deres sjel» (5 Mos 13:1-3).

Legg merke til sammenhengen mellom noen syner og onde ånder: «Når noen sier til dere: Søk til dødningemanerne og spåmennene, som hvisker og mumler! — da skal dere svare: Skal ikke et folk søke til sin Gud? Skal en søke til de døde på vegne av de levende? Til ordet og til vitnesbyrdet! — Dersom de ikke taler i samsvar med dette ord, så er det ingen morgenrøde for dem» (Jes 8:19-20). (Følgende avsnitt beskriver mer om falske profeters drømmer: Jer 23:28, 32; 27:9 og Sak 10:2.)

Verden blir bedratt av Satan. Men verden står ikke til regnskap i den grad Guds folk må i denne sak. Guds folk blir kanskje prøvet mer i denne sammenheng enn den vanlige verden. Hvis en leders eller drømmers budskap eller syn strider med Guds klare instruksjoner, da bør man ikke følge denne personen. Hvis de hevder å kjenne Gud, men ikke følger hans bud, da er det ikke noen sannferdighet i dem — se 1 Johannes 2:4.

Men, vil noen si, ble det ikke forutsagt at unge menn skulle se syner og gamle menn ha drømmer i de siste dager? Jo visst ble det det. Du kan finne denne profetien i Joel 3:1-5. Peter brukte deler av denne profetien på pinsedagen (Apg 2). Den ble delvis innfridd på pinsedagen, siden de fleste profetier har en todelt anvendelse — det vil si, de har en tidligere og en senere oppfyllelse. Men den dag da Guds hellige ånd skal utgytes over alt kjød gjenstår ennå.

Vi leser i Hebreerne 1 at Gud opp gjennom tidene talte på forskjellige måter til troens fedre, gjennom profetene. De fleste av disse åpenbaringene ble gitt gjennom direkte kontakt eller ved syner. Men idag taler Gud ved sin Sønn, som er Ordet, og hans ord står skrevet i Bibelen. Dette betyr ikke, slik noen vil hevde, at vi lever i en husholding av «ingen drømmer og ingen syner». Kristus fortsatte å gi drømmer og syner til sine utvalgte apostler mens Skriften ble nedtegnet, lenge etter sin oppstandelse, se Apg 9:3-9; 26:12-19 og hele Åpenbaringsboken. I framtiden kan det komme flere direkte

åpenbaringer, slik Joel har forutsagt. Men Gud vil gjøre det sømmelig og med orden (1 Kor 14:40) gjennom mennesker som er underlagt hans rike, og som holder hans bud.

Siste del av det første århundre bragte med seg en stor villfarelse, slik Jesus Kristus hadde forutsagt i sin berømte profeti på Oljeberget: «Mange falske profeter skal stå fram, og de skal forføre mange . . . og gjøre store tegn og under, for å føre også de utvalgte vill, om det var mulig» (Matt 24:11, 24). Den kristne verden ble ført kraftig vill av falsk lære og syn.

Nå ser du forhåpentligvis at det er viktig at du ikke blir ført vill, og at du lyder Guds påbud: «Prøv åndene om de er av Gud! For mange falske profeter er gått ut i verden» (1 Joh 4:1).

SE PÅ EGEN RISIKO

Publikum har til tider en dyptgående reaksjon på djevlefilmer. I mange tilfeller tar seerne dem *meget* alvorlig.

Intervjuer med folk som kommer fra kino, etterlater liten tvil om filmenes påvirkning. Noen er *vett-skremte* og skjelver av frykt. Enkelte føler seg dårlige.

Noen har besvimt eller kastet opp på kinoen. Mange hevder at de har fått forsterket sin tro på det overnaturlige, og spesielt på demoner. Noen sier at de ønsker å studere det okkulte og åndeverdens hemmeligheter videre.

Og så er det selvfølgelig noen som forsøker å le det hele bort.

Mentale reaksjoner er ikke den eneste potensielle effekt som djevlefilmer kan ha.

Til tross for den vok-

sende interessen for mystisismens og okkultismens «popreligioner», er store deler av samfunnet analfabeter når det gjelder Bibelen.

For alt det de vet, er de halvbibelske påstandene i noen av disse filmene ren bibelsk sannhet, mens de i virkeligheten er fulle av bibelske unøyaktigheter og forvrengninger. Så det å se djevlefilmer kan få både åndelige og mentale konsekvenser.

Noen teologer har følgelig anklaget forfatterne og produsentene av disse filmene for uten å vite det å spille folk i hendene på selve den djevel hvis eksistens de i de fleste tilfeller benekter.

Disse kritikerne hevder at ved å forvrengte og om-dikte Bibelen — popularisere et falskt bilde av Satan og hans intensjoner — gjør filmindustrien Satans *virke-*

lige aktiviteter ugjenkjennelige. Hva kan Satan ønske seg mer enn et forvrengt populært bilde av seg selv?

Disse anklagene kan det være mye i, selv om mange teologer selv er forvirret når det gjelder dette emnet.

Det er imidlertid mye større umiddelbare personlige farer ved djevlefilmer enn bare skriftmessige unøyaktigheter. Til tross for «opplyste» moderne psykologers og filosofers ubegrunnede påstander, eksisterer det en ånde verden. Demoner fins.

Det fins en djevel. Bibelen kaller ham «denne verdens [eller tidsalders] gud» (2 Kor 4:4) og «de onde ånders [demoners] fyrste» (Mark 3:22), som «forfører hele verden» (Åp 12:9).

Vi får vite at han «går omkring som en brølende løve og søker noen han kan sluke» (1 Pet 5:8).

Satans makt eller ånd er imidlertid begrenset. Han kan bare gjøre det Gud tillater ham å gjøre, noe vi tydelig kan se i Jobs bok. Filmindustriens portrett av en stor konflikt mellom Gud og Satan, hvor Gud enkelte ganger taper, er klart ubibelsk.

Vi finner mange tilfeller

av demonbesettelse i Skriften, så vel som tilfeller av demonutdrivelse, hvor demoner drives ut av Guds tjenere.

I nesten alle tilfellene bød Guds tjener (som Paulus i Apostlenes Gjerninger 16) simpelthen den onde ånden å fare ut i Jesu Kristi navn, «og den fór ut av henne i samme stund».

De omstendelige latinske besvergelsene og vanskelige «utdrivelsesritualene» som er beskrevet i noen av de nyere filmene, bygger ikke på Skriften.

Påvirkning fra demoner, og i enkelte tilfeller virkelig besettelse, forekommer fortsatt — ja, selv i vår moderne, sofistikerte verden av det 20. århundre.

Å åpne sitt sinn for demonisk påvirkning gjennom interesse for okkultisme og det overnaturlige, er derfor forbundet med potensielle farer.

For nesten 2000 år siden formante apostelen Paulus: «Ta ikke del i mørkets ufruktbare gjerninger . . . » (Ef 5:11). Apostelen Jakob formante: «Vær derfor Gud undergitt! Men stå djevelen imot, så skal han fly fra dere» (Jak 4:7).

Vi må vokte dørene til våre sinn! □

Skapte Gud en djevel?

Opp gjennom menneskehetens historie har djevelen vært en stadig tilbakevendende figur i religion, kunst og litteratur. Men fins det virkelig en aktiv djevelen Satan? Visse kirkesamfunn påstår at djevelen er «helvetes» herre. Andre sier at han er «denne verdens gud». Hva avslører egentlig Guds Ord om dette? Tro det eller ei, men Bibelen sier faktisk at hele verden er under innflytelse av en ond, usynlig djevel. Men hvor kom dette djevelen egentlig fra? Vi vil gjerne tilby deg et overraskende hefte. Det kaster et frisk blikk på spørsmålet om Satan og hans opprinnelse og nøyaktig hva han gjør idag. Du får et eksemplar om du skriver til vår adresse nærmest deg.

VÅRE POSTADRESSER VERDEN OVER

- Norge:** Den Enkle Sannhet, Postboks 2513 Solli, N-0203 Oslo 2
- Danmark:** Den Enkle Sannhet, Postboks 211, DK-8100 Århus C
- Sverige:** Den Enkle Sannhet, Box 5380, S-102 46 Stockholm
- Finland:** The Plain Truth, Box 603, SF-00101 Helsingfors
- Storbritannia:** The Plain Truth, P.O. Box 111, Borehamwood, Herts., England WD6 1LU
- Tyskland:** Ambassador College, Postfach 1129, D-5300 Bonn 1, Vest-Tyskland
- Sveits:** Le Monde à Venir, Case Postale 10, 91 rue de la Servette, CH-1211 Genève 7
- Frankrike:** Le Monde à Venir, B.P. 64, F-75662 Paris Cédex 14
- Spania:** Ambassador College, Apartado Postal 1230, 28080 Madrid
- Nederland:** Ambassador College, Postbus 444, 3430 AK Nieuwegein
- Italia:** La Pura Verità, Casella Postale 10349, I-00144 Roma EUR
- Israel:** Ambassador College, P.O. Box 19111, Jerusalem
- Canada:** Worldwide Church of God, P.O. Box 44, Station A, Vancouver, B.C. V6C 2M2
- Canada (fransktalende):** Le Monde à Venir, B.P. 121, Succ. A, Montreal, P.Q. H3C 1C5
- Mexico:** Institución Ambassador, Apartado Postal 5-595, 06502 México, D.F.
- Sydamerika:** Institución Ambassador, Apartado Aéreo 11430, Bogotá 1, D.E., Colombia
- Vestindia:** Worldwide Church of God, G.P.O. Box 6063, San Juan, Puerto Rico 00936-6063
- Australia:** Worldwide Church of God, P.O. Box 202, Burleigh Heads, Queensland 4220
- Ny-Zealand og Stillehavsoyene:** Ambassador College, P.O. Box 2709, Auckland 1, Ny-Zealand
- India:** Worldwide Church of God, P.O. Box 6727, Bombay 400 052
- Sri Lanka:** Worldwide Church of God, P.O. Box 1824, Colombo
- Malaysia:** Worldwide Church of God, P.O. Box 430, Jalan Sultan, 46750 Petaling Jaya, Selangor
- Singapore:** Worldwide Church of God, P.O. Box 111, Farrer Road Post Office, Singapore 9128
- Filippinene:** Worldwide Church of God, P.O. Box 1111, MCPO, 1299 Makati, Metro Manila
- Zimbabwe:** Ambassador College, Box UA 30, Union Ave., Harare
- Nigeria:** Worldwide Church of God, PMB 21006, Ikeja, Lagos State
- Ghana:** Worldwide Church of God, P.O. Box 9617, Kotoka Int. Airport, Accra
- Kenya:** Worldwide Church of God, P.O. Box 47135, Nairobi
- Mauritius:** The Plain Truth, P.O. Box 888, Port Louis
- USA:** Worldwide Church of God, P.O. Box 111, Pasadena, California 91123

HEFTET ER UTGITT GRATIS AV GUDS VERDENSVIDE KIRKE I OFFENTLIGHETENS INTERESSE. Dette er gjort mulig ved frivillige tiender og gaver fra kirkens medlemmer og andre som har valgt å støtte kirkens arbeid. Bidrag mottas med takk. De som frivillig ønsker å hjelpe og understøtte dette Guds verdensomspennende arbeid, ønskes med glede velkommen som medarbeidere i dette store foretagendet med å forkynne evangeliet for alle folkeslag.

